

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΗΡΩΝΟΣ
ΜΟΝΑΓΡΟΥΛΛΙ

2026

Ὁ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ὁ ἌΡΧΑΓΓΕΛΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ
eis τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεὺ οὐράνιε, Παράκλητε, το Πνεῦμα της
αληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τα πάντα πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν αγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ
σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
κηλίδος, καὶ σώσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Το Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νυν,
καὶ αἰεὶ, καὶ eis τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε ιλάσθητι ταις
αμαρτίαις ημών, Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας
ημίν, Αγιε επίσκεψαι και ίασαι τας ασθενείας ημών,
ένεκεν του ονόματός σου. Κύριε ελέησον. Κύριε, ελέησον.
Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν,
και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά
σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω το θέλημά σου
ως εν ουρανώ και επί της γης. Τον άρτον ημών τον
επιούσιον δος ημίν σήμερα, και άφες ημίν τα οφειλήματα
ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών. Και
μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από
του πονηρού.

Κύριε, ελέησον ιβ' (12).

*Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νυν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.*

*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.*

*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.*

*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.*

Ψαλμὸς Ν' (50)

*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ
τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.*

*Ἐπὶ πλεῖον πλύνον με ἀπὸ τῆς ανομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς
αμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ανομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω, καὶ ἡ αμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ δια παντός.*

σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα,

ὅπως ἀνδικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ

κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ανομίαις συνέληφθην, καὶ ἐν

αμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν

ηγάπησας, τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας σου
εδήλωσάς μοι. Ραντιείς με υσώπω και καθαρισθήσομαι,
πλυνείς με, και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιείς μοι
αγαλλίασιν και ευφροσύνην, αγαλλιάσονται οστέα
τεταπεινωμένα. Απόστρεψον το πρόσωπόν σου από των
αμαρτιών μου και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον.
Καρδίαν καθάραν κτίσον εν εμοί ο Θεός, και πνεύμα
ευθές εγκαινίσον εν τοις εγκάτοις μου. Μη απορρίψης με
από του προσώπου σου, και το Πνεύμα σου το Άγιον μη
αντανέλης απ'εμού. Απόδος μοι την αγαλλίασιν του
σωτηρίου σου, και πνεύματι ηγεμονικώ στήριξόν με.
Διδάξω ανόμους τας οδούς σου, και ασεβείς επί σε
επιστρέψουσι. Ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός, ο Θεός της
σωτηρίας μου, αγαλλιάσεται η γλώσσα μου την
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το
στόμα μου αναγγελεύει την αίνεσίν σου. Ότι, ει ηθέλησας
Θυσίαν, έδωκα αν, ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις.
Θυσία τω Θεώ, πνεύμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ

εξουθενώσει. Αγάθυνον, Κύριε, εν τη ευδοκία σου την
Cιών, και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε
ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν και
ολοκαυτώματα. Τότε ανοίξουσιν επί το θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ψαλμός ΞΘ' (69)

Ο Θεός εις την βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εις το
βοηθήσαι μοι σπεύσον. Αισχυνθήτωσαν και εντραπήτωσαν
οι ζητούντες την ψυχήν μου. Αποστραφήτωσαν εις τα
οπίσω, και καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά.
Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι, οι λέγοντές
μοι: Εύγε, εύγε. Αγαλλιάσθωσαν και ευφρανθήτωσαν
επί σοί, πάντες οι ζητούντες σε, ο Θεός. Και λεγέτωσαν
δια παντός. Μεγαλυνθήτω ο Κύριος, οι αγαπώντες το
σωτήριόν σου. Εγώ δε πτωχός εμί και πένης, ο Θεός,
βοήθησόν μοι. Βοηθός μου, και ρύστης μου ει συ, κύριε,
μη χρονίσης.

Ψαλμός ΡΜΒ' (142)

*Κύριε, εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτισαι την
δέησίν μου εν τη αληθεία σου, εισάκουσόν μου εν τη
δικαιοσύνη σου. Και μη εισέλθης εις κρίσιν μετά του
δούλου σου, ότι ου δικαιοθήσεται ενώπιόν σου πας ζων.
Ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου, εταπείνωσεν εις
γην την ζωήν μου. Εκάθισέ με εν σκοτεινοίς, ως νεκρούς
αιώνος, και ηκηδίασεν επ'εμέ το πνεύμα μου, εν εμοί
εταράχθη η καρδιά μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων,
εμελέτησα εν πάσι τοις έργοις σου, εν ποιήμασιν των
χειρών σου εμελέτων. Διεπέτασα προς σε τας χείρας μου,
η ψυχή μου ως γη άνυδρός σοι. Ταχύ εισάκουσόν μου,
Κύριε, εξέλιπε το πνεύμα μου. Μη αποστρέψης το
πρόσωπόν σου απ' εμού, και ομοιωθήσομαι τοις
καταβαίνουσιν εις λάκκον. Ακουστόν ποιήσόν μοι το πρωί
το έλεός σου, ότι επί σοι ήλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε,
οδόν, εν η πορεύσομαι, ότι προς σε ήρα την ψυχήν μου.
Εξελού με εκ των εχθρών μου, Κύριε, προς σε*

κατέφυγον, διδάξόν με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου. Το πνεύμα σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γη ευθεία, ένεκεν του ονόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Εν τη δικαιοσύνη σου, εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου. Και εν τω ελέει σου εξολοθρεύσεις τους εχθρούς μου, και απολείς πάντας τους θλίβοντας την ψυχήν μου, ότι εγώ δούλος σου ειμί.

Δοξολογία

Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία. Υμνούμεν σε, ευλογούμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμεν σοι διά την μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ. Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, και Αγιον Πνεύμα. Κύριε ο Θεός, ο αμνός του Θεού, ο Υιός του Πατρός, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου. Πρόσδεξαι την δέησιν ημών, ο καθήμενος εκ δεξιών του Πατρός, και ελέησον ημάς. Ότι συ ει μόνος Άγιος, συ ει μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού, Πατρός. Αμήν. Καθ'

εκάστην ἐσπέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου
εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε,
καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν ἐν γενεὰ καὶ γενεὰ. Ἐγὼ εἶπα,
Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἡμάρτων σοι.
Κύριε, πρὸς σε κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιῆν τὸ
θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου. Ὅτι παρά σοι πηγὴ
ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου οὐρόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ
ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν
τῇ νυκτί ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητός εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ
αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σε. Εὐλογητός εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με
τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητός εἶ Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ
πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ

Υιό, και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Το σύμβολο της πίστεως

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων. Και εις ένα Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και δια την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών, και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου, και Μαρίας της Παρθένου, και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου, και παθόντα, και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόνται εις τους ουραμούς, και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της

Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
τὸ Κύριον, τὸ Ἐωποῖόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ συν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ
τῶν Προφητῶν. Εἰς Μίαν, Ἁγία, Καθολικὴν, καὶ
Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ομολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ Ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ
ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν
αιμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέρα τῶν Χερουβὶμ, καὶ ενδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφόρως, Θεὸν Λόγον
τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἑ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν μετὰ τὸ
Ἄξιόν ἐστιν, ψάλλεται εἰς ἄργον βυζαντινὸν μέλος καὶ
ἅπαξ σύντομον, τὸ Ἀπολυτίκιον Τροπάριον. Τὸ
προσταχθὲν μυστικῶς

*Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν
ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον
σὲ μεγαλύνομεν.*

*Μετὰ τὸ Ἄξιόν ἐστιν..., ψάλλεται δις εἰς ἀργὸν μέλος
καὶ ἅπαξ σύντομον, τὸ Ἀπολυτίκιον.*

Ἦχος πλ. δ'. Ἀυτόμελον.

*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, λαβῶν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηπῇ
τοῦ Ἰωσήφ, σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος, λέγων τῇ
Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς,
χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί. Ὅν καὶ βλέπων ἐν
μήτρα σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι
κραυγάζειν σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε!*

Ὁ Ἱερὺς ἱστάμενος εἰς τὸν σωλέα πρὸ τῆς εἰκόνας τῆς
Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν Ἀ' στάσιν τῶν Οἰκῶν
(«Χαιρετισμῶν») τῆς Θεοτόκου,

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ὠδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμός

Ἀνοίξω τό στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
καὶ λόγον ερεῦξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρὶ, καὶ
οφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω
γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα (δὶς).

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ημάς.

Χριστοῦ βίβλον ἐμψυχον, εσφραγισμένην σε Πνεύματι,
Ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή θεώμενος, ἐπεφώνει σοι,
Χαίρε χαράς δοχείον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρά
λυθήσεται.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ημάς.

Ἀδάμ ἐπανόρθωσις, χαίρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ
Ἄδου ἡ Ἀνέκρωσις, χαίρε πανάμωμε, τό παλάτιον, τοῦ

μόνου Βασιλέως. χαίρε θρόνε πύρινε, τού
Παντοκράτορος,

Δόξα...

Ρόδον τό αμάραντον, χαίρε η μόνη βλαστήσασα, τό
μήλον τό εύσμον, χαίρε η τέξασα, τό οσφράδιον, τού
πάντων Βασιλέως, χαίρε απειρόγαμε, κόσμου
διάσωσμα.

Καί νύν...

Αγνείας θησαύρισμα, χαίρε δι' ης εκ τού πτώματος,
ημών εξανέστημεν, χαίρε ηδύπνοον, κρίνον Δέσποινα,
πιστούς ευωδιάζον, θυμίαμα εύσμον, μύρον πολύτιμον.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Τούς σούς υμολόγους Θεοτόκε, ώς ζώσα και άφθονος
πηγή, διάσον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον,
και έν θεία δόξη σου, στεφάνων δόξης αξίωσον (δύς).

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Στάχυν η βλαστήσασα τόν Δείον, ως χώρα ανήροτος
σαφώς, χαίρε έμψυχε τράπεζα, άρτον ζωής χωρήσασα,
χαίρε τού ζώντος ύδατος, πηγή απένωτος Δέσποινα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Δάμαλις τόν μόσχον η τεκούσα, τόν άμωμον, χαίρε τοίς
πιστοίς, χαίρε αμνάς Κυήσασα, Θεού αμνόν τόν
αίροντα, κόσμου παντός τά παισίματα, χαίρε Φερμόν
ιλαστήριον.

Δόξα...

Ορθρος φαινός χαίρε η μόνη, τόν Ήλιον φέρουσα
Χριστόν, φωτός κατοικητήριον, χαίρε τό σκότος
λύσασα, και τούς ζοφώδεις δαίμονας, ολοτελώς
εκμειώσασα.

Και νύν...

Χαίρε πύλη μόνη ήν ο Λόγος, διώδευσε μόνος η μοχλούς,
και πύλας Άδου Δέσποινα, τώ τόκω σου συντρίψασα,
χαίρε η Δεία είσοδος, τών σωζομένων πανύμνητε.

* * *

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, Μετὰ τὴν γ' Ὠδὴν, ψάλλεται σύντομον τό: «Τῇ ὑπερμάχῳ» δίχορον. Ἀυτόμελον. Ήχος πλ. δ'.

*Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἔλευθερώσον,
Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.*

** * * Καὶ ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος εἰς τὸν σωλέα πρὸ τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν Β' Ἑτάσιν τῶν Οἴκων, σελ.44*

Ὠδὴ δ' Ὁ Εἰρμός

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ υπέρθεος, τῇ ακηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα Χριστέ, τῇ δυνάμει σου.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

*Εν φωναίς ασμάτων πίστει, σοί βοώμεν Πανύμνητε,
Χαίρε πιον όρος, καί τετυρωμένον εν Πνεύματι, χαίρε
λυχνία καί στάμνε, Μάννα φέρουσα, τό γλυκαίνο ,
τά τών ευσεβών αισθητήρια.*

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

*Πλαστήριον τού κόσμου, χαίρε άχραντε Δέσποινα, χαίρε
κλίμαξ γήθεν, πάντας ανυψώσασα χάριτι, χαίρε η
γέφυρα όντως, η μετάγουσα, εκ Θανάτου πάντας, πρός
ζωήν τούς υμνούντάς σε.*

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

*Ουρανών υψηλότερα, χαίρε γής τό Θεμέλιον, εν τή σή
νηδυί, Άχραντε απόπως βαστάσασα, χαίρε κογχύλη
πορφύραν Θεϊαν βάψασα, εξ αιμάτων σου, τώ Βασιλεί
τών Δυνάμεων.*

Δόξα...

*Νομοθέτην ἡ τεκούσα, ἀληθῶς χαίρει Δέσποινα, τὸν τὰς
ανομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα, ἀκατανόητον
βάθος, ὕψος ἀρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς
εὐθεώθημεν.*

Καὶ νῦν...

*Ὡς τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον,
ἀνυμολογούμεν, Χαίρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες, τὸ
φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα,
καὶ ἱερόν καταφύγιον.*

Ὡδὴ ε' Ὁ Εἰρμός

*Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σύ γάρ,
ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχεσ ἐν μήτρα, τὸν ἐπὶ πάντων
Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς υμνοῦσί σε,
σωτηρίαν βραβεύοντα.*

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Οδόν η κνήσασα, ζωής χαίρε Πανάμωμε, η
κατακλυσμού τής αμαρτίας, σώσασα κόσμον, χαίρε
Θεόνυμφε, άκουσμα και λάλημα φρικτόν, χαίρε
ενδιαίτημα, τού Δεσπότου τής κτίσεως.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ισχύς και οχύρωμα, ανδρώπων χαίρε Άχραντε, τόπε
αγιάσματος τής δόξης, νέκρωσις Άδου, νυμφών
ολόφωτε, χαίρε τών Αγγέλων χαρμονή, χαίρε η
βοήθεια, τών πιστώς δεομένων σου.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Πυρίμορφον όχημα, τού Λόγου χαίρε Δέσποινα, έμψυχε
Παράδεισε τό Έύλον, εν μέσω έχων ζωής τόν Κύριον,
ού ο γλυκασμός ζωοποιεί, πίστει τούς μετέχοντας, και
φθορά υποκύψαντας.

Δόξα...

Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς αναβοώμέν σοι, Χαίρε πόλις τού Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, καί αξιάκουστα, περί ἧς λελάληνται σαφῶς, ὅρος αλατόμητον, χαίρε βάθος αμέτρητον.

Καί νύν...

Ευρύχωρον σκήνωμα, τού Λόγου χαίρε Ἄχραντε, κόχλος ἡ τόν, θείον μαργαρίτην, προαγαγούσα, χαίρε πανθαύμαστε, πάντων πρός Θεόν καταλλαγή τών μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἐκάστοτε.

Ὡδή σ' Ὁ Εἰρμός

Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον, τελούντες εορτήν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεύτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τόν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα, Θεόν δοξάζοντες (dis).

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ημᾶς.

Παστάς τού Λόγου αμόλυντε, αιτία τής τών πάντων
θεώσεως, χαίρε Πανάχραντε, τών Προφητών
περιήχημα, χαίρε τών Αποστόλων, τό εγκαλλώπισμα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εκ σου η δρόσος απέσταξε, φλογμόν πολυθειίας η
λύσσασα, όθεν βοώμέν σοι, Χαίρε, ο πόκος ο ένδροσος,
όν Γεδεών Παρθένε, προεθεάσατο.

Δόξα...

Ιδού σοι Χαίρε κραυγάζομεν, λιμήν ημίν γενού
θαλαπτεύουσι και Ορμητήριον, εν τώ πελάγει τών
θλίψεων, και τών σκανδάλων πάντων, τού
πολεμήτορος.

Και νύν...

Χαράς αιτία χαρίτωσον, ημών τόν λογισμόν τού
κραυγάζεν σοι, Χαίρε η άφλεκτος βάτος νεφέλη
Ολόφωτε, η τούς πιστούς απαύστως, επισκιάζουσα.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, Μετὰ τὴν σ' Ὠδὴν, ψάλλεται σύντομον τό. «Τῇ ὑπερμάχῳ» δίχορον. Ἀυτόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

*Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.
Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Ἵνα κράζω σοι. Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.*

**** Καὶ ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος εἰς τὸν σωλέα πρὸ τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν Σ' Ὠδὴν τῶν Οἴκων, σελ.48*

Ὠδὴ Ζ' Ὁ Εἰρμός

Οὐκ ἐλάτρευσαν, σὴ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρά τὸν κτίσαντα ἀλλὰ πυρός ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἐψάλλον. Ὑπερύμνησε, Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ανυμνούμέν σε, βοώντες Χαίρε όχημα, Ηλίου τού νοητού, άμπελος αληθινή, τόν βότρυν τόν πέπειρον, η γεωργήσασα, οίνον στάζοντα, τόν τάς ψυχάς ευφραίνοντα, τών πιστώσ σε δοξαζόντων.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ιατήρα, τών ανθρώπων η κνήσασα χαιρε Θεόνυμφε, ή ράβδος η μυστική, άνθος τό αμάραντον, η εξανθήσασα, χαιρε Δέσποινα, δι' ής χαράς πληρούμεθα, και ζωήν κληρονομούμεν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ρητορεύουσα, ου σθένει γλώσσα Δέσποινα, υμνολογήσαι σε, υπέρ γάρ τά Σεραφείμ, υψώθης κνήσασα, τόν Βασιλέα Χριστόν, όν ικέτευε, πάσης νύν βλάβης ρύσασθαι, τούς πιστώσ σε προσκυνούντας.

Δόξα...

Ευφημεί σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καί ανακράζει σοι.
Χαίρε ο τόμος εν ώ, δακτύλω εγγέγραπται, Πατρός ο
Λόγος Αγνή, όν ικέτευε, βίβλω ζωής τους δούλους
σου, καταγράψαι Θεοσόκε.

Καί νύν...

Οι δούλοί σου καί κλίνομεν ικετεύομεν, γόνυ καρδίας
ημών. Κλίνον τό ούς σου Αγνή, καί σώσον τους Ψλίψεσι,
βυθιζόμενους ημάς, καί συντήρησον, πάσης εχθρών
αλώσεως, τήν σήν Πόλιν Θεοσόκε.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Παίδας ευαγείς εν τή καμίνω, ο τόκος τής Θεοσόκου
διεσώσατο, τότε μέν τυπούμενος. νύν δέ ενεργούμενος,
τήν οικουμένην άπασαν, αγείρει ψάλλουσαν, τον Κύριον
υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τους
αιώνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

*Νηδυῖ τόν Λόγον υπεδέξω, τόν πάντα βαστάζοντα
εβάστασας, γάλακτι εξέθρεψας, νεύματι τόν τρέφοντα,
τήν οικουμένην άπασαν, Αγνή ώ ψάλλομεν. Τόν Κύριον
υμνείτε τά έργα, και υπερυψούτε, εις πάντας τούς
αιώνας.*

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

*Μωσής κατενόησεν εν βάτω, τό μέγα μυστήριον του τόκου
σου. Παίδες προεικόνισαν, τούτο εμφανέστατα μέσον
πυρός ιστάμενοι, και μή φλεγόμενοι, ακήρατε αγία
Παρθένε, όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.*

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

*Οι πρώην άπάτη γυμνωθέντες, στολήν αφθαρσίας
ενεδύθημεν, τή κνοφορία σου, και οι καθεζόμενοι, εν
σκότει παραπτώσεων, φώς κατωπτεύσαμεν, φωτός
κατοικητήριον, Κόρη, όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας
τούς αιώνας.*

Δόξα...

Νεκροί διά σου ζωοποιούνται, ζωήν γάρ τήν ενυπόστατον
ἐκύησας, εύλαλοι οι άλαλοι, πρώην χρηματίζοντες,
λεπροί αποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων
αερίων τά πλήθη, ήττηνται Παρθένε, βροτώνη
σωτηρία.

Καί νύν...

Η κόσμω τεκούσα σωτηρίαν, δι' ής από γής εις ύψος
ήρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη και κραταίωμα,
τείχος και οχύρωμα, τών μελωδούντων Αγνή. Τόν
Κύριον υμνείτε τά έργα, και υπερυψούτε, εις πάντας
τούς αιώνας.

Ωδή 9' Ο Ειρμός

Άπας γηγενής, σκιρτάτω τώ πνεύματι,
λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αΰλων Νόων,
φύσις γεραίρουσα, τήν ιεράν πανήγυριν, τής

Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε
Αγνή, αειάρθενε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ἴνα σοι πιστοί, τό Χαίρε κραυγάζωμεν, οἱ διά σου τῆς
χαράς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς αἰδίου, ρύσαι ημάς
πειρασμού, βαρβαρικής αλώσεως, καί πάσης ἄλλης
πληγῆς, διά πλήθος, Κόρη παραπτώσεων, επιούσης
βροτοῖς αμαρτάνουσιν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ὠφθης φωτισμός, ημών καί βεβαίωσις, ὅθεν βοώμέν
σοι. Χαίρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ, τόν μέγαν
Ἥλιον, χαίρε Εδέμ ανοίξασα, τήν κεκλεισμένην Αγνή,
χαίρε στύλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τήν ἄνω ζωήν τό
ανθρώπινον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ἐτώμεν ευλαβώς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐπιβοήσωμεν.

Χαίρε κόσμου Δέσποινα, χαίρε Μαρία, Κυρία πάντων ἡμῶν, χαίρε ἡ μόνη ἀμώμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλῇ, χαίρε σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σέ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Δόξα...

Ἡ περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα, χαίρε αειπάρθενε Οσίῳν πάντων, χαίρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα, χαίρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων, θείον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Καὶ νῦν...

Φείσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων, ἐκδυσωπούσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε, κνοφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστέ, τὸ ἀλλότριον.

Εἶπα τὸ Κοντάκιον δίχορον ἀργῶς.

Ήχος πλ. δ' Ἀυτόμελον

*Τῆ υπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα
τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου,
Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ
παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι,
Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.*

*Τῆ Παρασκευῆ τῆς Ε' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, Μετὰ
τὴν σ' Ὁδὴν, ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος εἰς τὸν σωλέα πρὸ τῆς
εἰκόνος τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν Δ' Στάσιν
τῶν Οἴκων, σελ. 52*

*Ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος εἰς τὸν σωλέα πρὸ τῆς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου,
ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν.*

ΕΤΑΙΕ Α'

*Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ
Θεοτόκῳ τὸ Χαίρε (γ') καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ,*

σωματούμενόν σε θεωρών Κύριε, εξίστατο καί ίστατο,
κραυγάζων πρός αυτήν τοιαύτα.

Χαίρε, δι' ἧς ἡ χαρά εκλάμψει,
χαίρε, δι' ἧς ἡ ἀρά εκλείψει.

Χαίρε, τοῦ πεσόντος , Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις,
χαίρε τῶν δακρύων τῆς Ἐύας ἡ λύτρωσις.

Χαίρε, ὑψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοίς,
χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καί Ἀγγέλων οφθαλμοίς.

Χαίρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα,
χαίρε, ὅτι βαστάζεις τόν βαστάζοντα πάντα.

Χαίρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τόν Ἥλιον,
χαίρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις,
χαίρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται Ἡτίστης.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Αγία, εαυτήν ἐν ἀγνεία, φησί τῷ Γαβριήλ
Σαρσαλέως. Τό παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν
μου τῆ ψυχῆ φαίνεται, ἀσπόρου γάρ συλλήψεως τήν κήνην
πῶς λέγεις; κράζων, *Ἀλληλούϊα.*

Γνώσιν άγνωστον γνώναι, η Παρθένος Ζητούσα, εβόησε
πρός τόν λειτουργούντα: Εκ λαγόνων αγνών, Υιόν πώς εστι
τεχθῆναι δυνατόν, λέξον μοι. Πρός ἦν εκείνος έφησεν εν φόβω
, πλήν κραυγάζων ούτω,

Χαίρε, βουλής απορρήτου μύστις,
χαίρε, σιγής δεομένων πίστις.

Χαίρε, τών θαυματών Χριστού τό προοίμιον,
χαίρε, τών δογμάτων αυτού τό κεφάλαιον.

Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε, δι' ἧς κατέβη ο Θεός,
χαίρε γέφυρα μετάγουσα τούς εκ γῆς προς ουρανόν,

Χαίρε, τό τών Αγγέλων πολυθρόνητον θαύμα,
χαίρε, τό τών δαιμόνων πολυθρήνητον τραύμα,

Χαίρε, τό Φώς αρρήτως γεννήσασα,
χαίρε, τό πώς μηδένα διδάξασα.

Χαίρε, σοφών υπερβαίνουσα γνώσιν.
χαίρε, πιστών καταυγάζουσα φρένας.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Δύναμις του Υψίστου, επεσκίασε τότε, προς σύλληψιν τῆ
Απειρογάμου. καί τῆν εύκαρπον ταύτης νηδύν, ως αγρόν

υπέδειξεν ἠδὺν ἀπάσι, τοῖς θέλουσι θεριζεῖν σωτηρίαν,
ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως. *Ἀλληλουῖα.*

Ἐχουσα Θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε
πρὸς τὴν Ελισάβετ, τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνόν
τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε! καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν,
εἰβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαίρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλήμα,

χαίρε, καρπού ἀκηράτου κτήμα,

Χαίρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον,

χαίρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαίρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν, οἰκτιρμῶν,

χαίρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.

Χαίρε, ὅτι λειμώννα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις,

χαίρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαίρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα,

χαίρε, παντὸς τοῦ κόσμου εἰλασμα.

Χαίρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία,

χαίρε, Σητών πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξάλην ἐνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σῶφρων
Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἀγαμὸν σε θεωρῶν, καὶ
κλειψίγαμον υπονοῶν Ἄμειπτε, μαθῶν δέ σου τὴν
σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη. *Ἀλληλούϊα.*

*Ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος εἰς τὸν σωλέα πρὸ τῆς εἰκόνας τῆς
Θεοτόκου, θυμιά τὴν εἰκόνα καὶ τὸ λαό, καὶ βάζει τρὶς
μετάνοιες.*

Ίχος πλ. δ' Αὐτόμελον

Τῆ υπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα
τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου,
Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ

παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ἵνα κράζω σοι,
Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Το Τρισάγιον Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νυν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν, Ἅγιε ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νυν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γεννηθήτω το θέλημά σου ως εν ουρανώ και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιονδος ημίν σήμερα, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών. Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

Κοντάκιον Αγίου Θεοδώρου Τήρωνος.

Ήχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ, ἐστέφθης αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Κύριε, ἐλέησον μ' (40).

Ο εν παντί καιρώ και πάση ώρα, εν ουρανώ και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυεύσπλαχνος, ο τους δικαίους αγαπών και τους αμαρτωλούς ελεών, ο πάντας καλών προς σωτηρίαν δια της επαγγελίας των μελλόντων αγαθών. Αυτός, Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τη ώρα ταύτη τας εντεύξεις, και ίδυνον την ζωήν ημών προς τας εντολάς σου. Τας ψυχάς ημών αγιάσον, τα σώματα άγνισον, τους λογισμούς διόρθωσον, τας εννοίας κάθαρσον, και ρύσαι ημάς από πάσης θλίψεως, κακών και οδύνης. Τείχισον ημάς αγίοις σου αγγέλαις, ίνα τη παρεμβολή αυτών φρουρούμενοι και οδηγούμενοι, καταστήσωμεν εις την ενότητα της πίστεως και εις την επίγνωσιν της απροσίτου σου δόξης, ότι ευλογητός ει εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν, και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

*Την τιμιωτέραν των Χερουβίμ, και ενδοξοτέραν
ασυγκρίτως των Σεραφίμ, την αδιαφθόρως Θεόν Λόγον
τεκούσαν, την όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.*

Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον.

Έν όνόματι Κυρίου, εύλόγησον Πατερ.

Ιερέυς *Ό Θεός οίκτηρήσαι ήμάς, και εύλογήσαι ήμάς,
έπιφάναι τό πρόσωπον αύτοϋ έφ' ήμάς, και έλεήσαι ήμάς.*

Και σώσον και βοήθησον ήμάς, Παναγία Παρθένε.

Ευχή εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον

*Ασπυλε, αμόλυντε, αφθορε, αχραντε, αγνή
Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, η Θεόν Λόγον τοις
ανθρώποις τη παραδόξω σου κνήσει ενώσασα, και την
απωσθείσαν φύσιν του γένους ημών τοις ουρανόις
συνάψασα. Η των απηλπισμένων μόνη ελπίς, και των
πολεμουμένων βοήθεια. Η εσοίμη αντίληψις των εις σε*

προστρεχόντων, και πάντων των Χριστιανών το
καταφύγιον. Μη βδελύξη με τον αμαρτωλόν, τον εναγή,
τον αισχροίς λογισμοίς, και λόγοις, και πράξεσιν όλον
εμαυτόν αχρειώσαντα, και τη των ηδονών του βίου
ραθυμία γνώμη δούλον γενόμενον. Αλλ' ως του
φιλανθρώπου Θεού Μήτηρ, φιλανθρώπως
σπλαχνίσθητι επ' εμοί τω αμαρτωλώ και ασώτω, και
δέξαι μου την εκ ρυπαρών χειλέων προσφερομένην σοι
δέησιν, και τον σον Υιόν, και ημών Δεσπότην και
Κύριον, τη μητρική σου παρρησία χρωμένη δυσώπησον,
ίνα ανοίξη καμοί τα φιλάνθρωπα σπλάγχνα της αυτού
αγαθότητος, και, παριδών μου τα αναρίθμητα
πταιίσματα, επιστρέψη με προς μετάνοιαν, και των αυτού
εντολών εργάτην δόκιμον αναδείξη με. Και πάρεσό μοι αεί
ως ελεήμων, και συμπαθής, και φιλάγαθος, εν μεν τω
παρόντι βίω, θερμή προστάτις και βοηθός, τας των
εναντίων εφόδους αποτειχίζουσα, και προς σωτηρίαν
καθοδηγούσα με. Και εν τω καιρώ της εξέδου μου, την
αθλίαν μου ψυχήν περιέπουσα, και τας σκοτεινάς όψεις

των πονηρών δαιμόνων πόρρω αυτής απελαύνουσα. Εν δε τη φοβερά ημέρα της κρίσεως, της αιωνίου με ρυομένη κολάσεως, και της απορρήτου δόξης του σου Υιού και Θεού ημών κληρονόμον με αποδεικνύουσα. Ης και τύχοιμι, Δέσποινά μου, υπεραγία Θεοτόκε, δια της της μεσιτείας και αντιλήψεως, χάριτι και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, του Κυρίου και Θεού και Βωτήρος ημών Ιησού Χριστού. Ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, συν τω ανάρχω αυτού Πατρί, και τω Παναγίω, και αγαθώ, και ζωοποιώ αυτού Πνεύματι, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ευχή εις τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν

Και δος ημίν, Δέσποτα, προς ύπνον απιούσιν, ανάπαυσιν σώματος και ψυχής, και διαφύλαξον ημάς από του ζοφερού ύπνου της αμαρτίας, και από πάσης σκοτεινής και νυκτερινής ηδυπαθείας. Παύσον τας ορμάς των παθών, σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού, τα καθ' ημάς δολίως κινούμενα. Τας της σαρκός ημών

επαναστάσεις κατάστειλον, και παν γεώδες και υλικόν
ημών φρόνημα κοιμήσον. Και δώρησαι ημίν, ο Θεός,
γρήγορον νουν, σώφρονα λογισμόν, καρδιάν νήφουσαν,
ύπνον ελαφρόν, και πάσης σατανικής φαντασίας
απηλλαγμένον. Διανάστησον δε ημάς εν τω καιρώ της
προσευχής, εστηριγμένους εν ταις εντολαίς σου, και την
μνήμην των σων κριμάτων εν εαυτοίς απaráθραυστον
έχοντας. Παννύχιον ημίν την σην δοξολογίαν χάρισαι εις
το υμνείν, και ευλογείν, και δοξάζειν το πάντιμον και
μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός, και του Υιού,
και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί, και εις τους
αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Υπερένδοξε, αιεπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε,
προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τω Υιώ σου και Θεώ
ημών, και αίτησαι, ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.
Η ελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου
το Πνεύμα το Αγιον, Τριάς Αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ἐλπίδα μου εἰς σε ἀνατίθῃμι, Μήτηρ του Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπό την σκέπην σου.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Σοφία. Ὁρδοί.

Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ἀναγνώσκεται το Εὐαγγέλιον τῆς Α' βδομάδας των Νηστειῶν

Σοφία.

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε. νῦν, καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων, Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Ἀυτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις
τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις
τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου
μεγαλομάρτυρος Θεοδώτου τοῦ Τήρωνος τοῦ
Θαυματουργοῦ, τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ
Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Εὐξόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν

Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

*Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου
στρατοῦ.*

Ὑπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπερ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

*Ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ
αὐτῶν.*

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπερ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

*Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.*

*Εἶπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ **Κύριε, ἐλέησον, (γ')**.*

Θεοσόκιον

*«Τὴν ωραιότητα τῆς παρθενίας σου,
καὶ τὸ υπέρλαμπρο τὸ τῆς αγνείας σου,*

ο Γαβριήλ καταπλαγείς εβόα Κοι,
Θεοτόκε: Ποιόν Κοι εγκώμιον προσαγάγω επάξιον;
Τι δε ονομάσω Σε; Απορώ και εξίσταμαι διό,
ως προσετάγην, βοώ Κοι:
Χαίρε, η Κεχαριτωμένη».

ὁ Ἰερεὺς Δι' εὐχῶν...

ὁ Κορός. Ἀμήν.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ Β'

Ἰκουσαν οἱ ποιμένες τῶν Ἀγγέλων υμνοῦντων τὴν
ἐνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν, καὶ δραμόντες ὡς πρὸς
ποιμένα, θεωροῦσι τούτον ὡς ἀμνὸν ἀμωμον, ἐν τῇ γαστρὶ
Μαρίας Βοσκηθέντα, ἣν υμνοῦντες εἶπον,

Χαίρε, ἀμνού καὶ ποιμένος μήτηρ,
χαίρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαίρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον,
χαίρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαίρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ,
χαίρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαίρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα,
χαίρε, τῶν ἀδελφοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαίρε, στερρόν τῆς πίστεως ἔρεισμα,
χαίρε, λαμπρόν τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαίρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης,
χαίρε, δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον αστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τη τούτου
ηκολούθησαν αίγλη, και ως λύχνον κρατούντες αυτόν, δι'
αυτού ηρεύνων κραταιόν άνακτα, και φθάσαντες τον
άφθαστον, εχάρησαν Αυτώ βοώντες, *Άλληλούια.*

Ίδον παίδες Χαλδαίων, εν χερσί της Παρθένου, τον
πλάσαντα χειρί τους ανθρώπους, και Δεσπότην νοούντες
αυτόν, ει και δούλου έλαβε μορφήν, έσπευσαν τοις δώροις
θεραπεύσαι και βοήσαι τη Ευλογημένη,

Χαίρε, αστέρος αδύτου Μήτηρ,

χαίρε, αυγή μουστικής ημέρας.

Χαίρε, της απάτης την κάμινον σβέσασα,

χαίρε, της τριάδος τους μύστας φωτίζουσα.

Χαίρε, τύραννον απάνθρωπον εκβαλούσα της αρχής,

χαίρε, Κύριον φιλάνθρωπον επιδείξασα Χριστόν.

Χαίρε, η της βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας,

χαίρε, η του βορβόρου ρυομένη των έργων.

Χαίρε, πυρός προσκύνησιν παύσασα,

χαίρε, φλογός παθών απαλλάτουσα.

Χαίρε, πιστών οδηγέ σωφροσύνης,

χαίρε, πασών γενεών ευφροσύνη.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονόντες οι Μάγοι, υπέστρεψαν εις την Βαβυλώνα, εκτελέσαντές σου τον χρησμόν και κηρύξαντές σε τον Χριστόν άπασιν, αφέντες τον Ηρώδην ως ληρώδη, μη ειδότα ψάλλειν. *Αλληλούϊα.*

Λάμπας εν τη Αιγύπτω φωτισμόν αληθείας, εδίωξας του ψεύδους το σκότος, τα γαρ είδωλα ταύτης, Ωστήρ, μη ενέγκαντά σου την ισχύν πέπτωκεν, οι τούτων δε ρυσθέντες εβόων προς την Θεοτόκον,

Χαίρε, ανόρθωσις των ανθρώπων,
χαίρε, κατάπωσις των δαιμόνων.

Χαίρε, της απάτης την πλάνην πατήσασα,
χαίρε, των ειδώλων τον δόλον ελέγξασα.

Χαίρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραώ τον νοήτον,
χαίρε, πέτρα η ποτίσασα τους διψώντας την Ζωήν.

Χαίρε, πύρινη στυλε, οδηγών τους εν σκότει,
χαίρε, σκέπη του κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαίρε, τροφή του μάγνα διάδοχε,
χαίρε, τρυφής αγίας διάκονε.

Χαίρε, η Γη της επαγγελίας,
χαίρε, εξ ης ρέει μέλι και γάλα.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Μέλλοντος Κυμείωνος του παρόντος αιώνας μεδίσταςθαι του
απατεώνος, επεδόθης ως βρέφος αυτώ, αλλ' εγνώσθης
τούτω και Θεός τέλειος, διόπερ εξεπλάγη σου την άρρητον
σοφίαν, κράζων, *Αλληλουϊα*.

*Ο Ιερεύς ιστάμενος εις τόν σωλέα πρό τής εικόνας τής
Θεοτόκου, θυμιά την εικόνα και το λαό, και βάζει τρίς
μετάνοιες.*

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

*Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών
δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου,
Θεοτόκε, αλλ' ως έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ
παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε,
Νύμφη ανύμφευτε.*

(επιστροφή στη σελ.55)

ΕΤΑΙΡΕΙΕ

Νέαν έδειξε πίσιν, εμπανίσας ο Κρίστης, υμίν τοις υπ' αυτού
γενομένοις εξ ασπόρου βλαστήσας γαστρος, και φυλάξας
ταύτην, ώσπερ ην, άφθορον, ίνα το θάυμα βλέποντες,
υμνήσωμεν αυτήν, βιώντες:

Χαίρε, το άνθος της αφθαρσίας,
χαίρε, το στέφος της εγκρατείας.

Χαίρε, αναστάσεως τύπον εκλάμπουσα,
χαίρε, των Αγγέλων τον βίον εμφανίονσα.

Χαίρε, δένδρον αγλαόκαρπον, εξ ου τέφονται πιστοί,
χαίρε, Ξύλον ευσκιόφυλλον, υφ' ου σκέπτοναι πολλοί.

Χαίρε, κνοφορούσα οδηγόν πλανωμένοις,
χαίρε, απογεννώσα λυτρωτήν αιχμαλώτοις.

Χαίρε, Κριτού δικαίου δυσώπησις,
χαίρε, πολλών παιόντων συγχώρησις.

Χαίρε, στολή των γυμνών παρρησίας,
χαίρε, σποργή πάντα πόθον νικώσα.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ξένον τόπον ιδόντες, Ξενωθώμεν του κόσμου, τον νουν εις
ουρανόν μεταθέντες, διά τούτο γαρ ο υψηλός Θεός επί γης

εφάνη ταπεινός άνθρωπος, βουλόμενος ελκύσαι προς το ύψος τους Αυτώ βιώντας.

Αλληλούϊα.

Όλος ην εν τοις κάτω, και των άνω ουδόλως απήν ο απεριγραπτος Λόγος; συγκατάβασις γαρ Θεϊκή, ου μετάβασις δε τοπική γέγονε; και τόκος εκ Παρθένου Θεολήπτου ακουούσης ταύτα:

Χαίρε, Θεού αχωρήτου χώρα;

χαίρε, σεπτού μυστηρίου Θύρα.

Χαίρε, των απίστων αμφίβολον άκουσμα;

χαίρε, των πιστών αναμφίβολον καύχημα.

Χαίρε, όχημα πανάγιον του επί των Χερουβείμ;

χαίρε, οίκημα πανάριστον του επί των Σεραφείμ.

Χαίρε, η τανατία εις ταυτό αγαγούσα;

χαίρε, η παρθενίαν και λοχείαν ζευγνύσα.

Χαίρε, δι' ης ελύθη παράβασις;

χαίρε, δι' ης ηνοιχθη Παράδεισος.

Χαίρε, η κλεις της Χριστού βασιλείας;

χαίρε, ελπία αγαθών αιωνίων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Πάσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη το μέγα της της ενανθρωπήσεως έργον, τον απρόσιτον γαρ ως Θεόν, εδεώρει πάσι προσιτόν άνθρωπον ημίν μεν συνδιάγοντα, ακούοντα δε παρά πάντων ούτως;

Ἀλληλούϊα.

Ῥήτορας πολυφθόγγους ως ιχθύας αφώνους ορώμεν επί σοι, Θεοτόκε; απορούσι γαρ λέγειν το πως και Παρθένος μένεις και τεκείν ισχυσας; ημείς δε το Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστώς βοώμεν:

Χαίρε, σοφίας Θεού δοχείον,

χαίρε, προνοίας αυτού ταμείον.

Χαίρε, φιλοσόφους ασόφους δεικνύουσα;

χαίρε, τεχνολόγους αλόγους ελέγχουσα.

Χαίρε, ότι εμωράνθησαν οι δεινοί συζητηταί;

χαίρε, ότι εμαράνθησαν οι των μύθων ποιηταί.

Χαίρε, των Αθηναίων τας πλοκάς διασπώσα;

χαίρε, των αλιέων τας σαγήνας πληρούσα.

Χαίρε, βυθού αγνοίας εξέλκουσα;

χαίρε, πολλούς εν γνώσει φωτίζουσα.

Χαίρε, ολκάς των θελόντων σωθήναι;

χαίρε, λιμήν του βίου πλωτήρων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

*Ωςσαι θέλων τον κόσμον ο των όλων κοσμήτωρ, προς τούτον
αυτεπάγγελτος ήλθε, και ποιμήν υπάρχων ως Θεός, δι' ημάς
εφάνη καθ' ημάς άνθρωπος; ομοίω γαρ το όμοιον καλέσας, ως
Θεός ακούει;*

Αλληλούια.

*Ο Ιερεύς ιστάμενος εις τόν σωλέα πρό της εικόνας της
Θεοτόκου, θυμιά την εικόνα και το λαό, και βάζει τρίς
μετάνοιες.*

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

*Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα των
δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου,
Θεοτόκε, αλλ' ως έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, επι
παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κιάζω σοι, Χαίρε,
Νύμφη ανύμφευτε.*

(επιστροφή στη σελ.55)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

*Τείχος εἰ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων
τῶν εἰς σέ προστρέχόντων, ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς,
κατεσκεύασέ σε Ποιητὴς Ἀχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρα σου,
καὶ πάντα σοι προσφωνεῖν διδάξας.*

Χαίρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας.

χαίρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαίρε, ἀρχηγέ νοητῆς ἀναπλάσεως.

χαίρε, χορηγέ Δεικῆς ἀγαθότητος.

Χαίρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας ἀισχυρῶς.

χαίρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συλληθέντας τὸν νοῦν,

Χαίρε, ἡ τὸν φόρεα τῶν φρενῶν καταργούσα.

χαίρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκούσα.

Χαίρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως.

χαίρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀμύζουσα,

Χαίρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων.

χαίρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων,

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἕμνος ἅπας, ἠττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει
τῶν πολλῶν οικτιρμῶν σου, ἰσαρίθμους γάρ τῆ ψάμμω ωδάς,
ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδέν τελούμεν ἄξιον,
ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοί βοώσιν,

Ἀλληλοῦια.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανείσαν, ορώμεν τὴν
ἀγίαν Παρθένον, τό γάρ ἄϋλον ἀπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς
γνώσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγὴ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγὴ
δέ τιμωμένη ταῦτα.

Χαίρε, ἀκτίς νοητοῦ Ἡλίου,

χαίρε, βολίς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαίρε, ἀστραπή τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα,

χαίρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα,

Χαίρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν,

χαίρε, ὅτι τὸν πολύρρητον, ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαίρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφούσα τὸν τύπον,

χαίρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιρούσα τὸν ῥύπον,

Χαίρε, λουτῆρ ἐκπλύνων συνείδησιν,

χαίρε, κρατῆρ κερνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαίρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ ευωδίας.

χαίρε, Ζωή μυστικής ευωχίας,

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χάριν δούναι θελήσας, οφλημάτων αρχαίων, ο πάντων
χρεωλύτης ανθρώπων, επεδήμησε δι' εαυτού, προς τους
αποδήμους τής αυτού χάριτος, και σχίσας τό χειρόγραφον,
ακούει παρά πάντων ούτως,

Αλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τόν τόκον, ανυμνούμέν σε πάντες, ως έμφυχον
ναόν, Θεοσόκε, εν τή σή γάρ οικήσας γαστρι, ο συνεχων
πάντα τή χειρί Κύριος, ηγίασεν, εδόξασεν, εδίδαξε βοάν σοι
πάντας.

Χαίρε, σκηνή του Θεού και Λόγου.

χαίρε, Αγία Αγίων μείζων,

Χαίρε, κιβωτέ χρυσωθείσα τώ Πνεύματι.

χαίρε, θησαυρέ τής ζωής αδαπάνητε,

Χαίρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων ευσεβών.

χαίρε, καύχημα σεβάσμιον, Ιερέων ευλαβών,

Χαίρε τής Εκκλησίας ο ασάλευτος πύργος.

χαίρε, τής βασιλείας τό απόρθητον τείχος.

Χαίρε, δι' ής εγείρονται τρόπαια.

χαίρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.
Χαίρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ Θεραπεία,
χαίρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ πανύμνητε Μήτηρ, ἡ τεκούσα τὸν πάντων Ἁγίων
αγιώτατον Λόγον (γ'), δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ
πάσης ρύσαι συμφορὰς ἀπαντας, καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι
κολάσεως τοὺς σοὶ βιώντας,

Ἀλληλούϊα.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ
Θεοτόκῳ τὸ Χαίρε (γ') καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ,
σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, εἰστάτο καὶ ἵστατο,
κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαίρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει,
χαίρε, δι' ἧς ἡ ἀρά ἐκλείψει.

Χαίρε, τοῦ πεσόντος, Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις,
χαίρε τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαίρε, ὑψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς,
χαίρε, βᾶθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων οφθαλμοῖς.

Χαίρε, ὅτι υπάρχεις Βασιλέως καθεδρά,
χαίρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

*Χαίρε, αστήρ εμφανίων τόν Ήλιον,
χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.
Χαίρε, δι' ἧς νεουργείται ἡ κτίσις,
χαίρε, δι' ἧς βρεφουργείται Ἡκίστης.*

Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

*Ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος εἰς τόν σωλέα πρό τῆς εἰκόνας τῆς
Θεοτόκου, θυμιά τὴν εἰκόνα καὶ τὸ λαό, καὶ βάζει τρεῖς
μετάνοιες.*

Ἦχος πλ. δ' Ἀυτόμελον

*Τῆ υπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν
δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοὶ ἡ Πόλις σου,
Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ
παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοὶ, Χαίρε,
Νύμφη ἀνύμφευτε.*

(ἐπιστροφή στη σελ.55)